

תת"ע 11850/08 - כמול עאבד נגד מ.י. לשכת תביעות תעבורה שפלה

בית משפט השלום לתעבורה ברמלה

תת"ע 11850-08 מ.י. לשכת תביעות תעבורה שפלה נ' עאבד
תיק חיצוני: 50200708969

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת לאה שלזינגר שמאי
מבקשים כמול עאבד
נגד משיבים מ.י. לשכת תביעות תעבורה שפלה

החלטה

רקע

1. בפני בקשה לחישוב פסילה.
2. ביום 21.9.09 נגזרו, בין היתר, על המבקש, הוא הנאשם, פסילת רשיון הנהיגה למשך 3 חודשים.
3. לטענת המבקש, רישונו נתפס ע"י המשטרה ביום 20.2.09 בגין פסילה בקודמת שהושתה עליו בגז"ד בתיק אחר ולפכ"ך יש לחשב הפסילה מאותו מועד.

המסגרת הנורמטיבית והדין

4. תקנה 556 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, קובעת כי מי שנפסל מלנהוג על ידי בית משפט, עליו להמציא את רישיון הנהיגה שלו לאותו בית משפט שהורה על פסילתו.

תקנה 557 שכותרתה "רישיון שפקע תקפו, שהומצא לרשות או שאבד" מסדירה את אופן הפקדתו של רישיון נהיגה שפג תקפו או הומצא לרשות או אבד טרם מתן גזר הדין. תקנה 557(ב) לתקנות האמורות קובעת, כי ניתן להגיש תצהיר חלף המצאת רישיון נהיגה, מקום שרישיון הנהיגה אבד. תקנה 557(ה), שנכנסה לתוקף ב-30.3.2011 (תיקון (מס' 6) לתקנות התעבורה, התשע"א-2011), עוסקת בחובת המצאת רישיון נהיגה פעם נוספת לאחר שהרישיון הומצא בעבר בשל פסילה אחרת. על פי התקנה, די בהמצאת "אישור על ההמצאה הקודמת". העבירה בוצעה לפני כניסת תקנה 557(ה) לתוקפה, ואף גזה"ד בתיק הנדון ניתן כניסתה של התקנה לתוקף ועל כן חלק זה של התקנה לא חל בענייננו.

ברע"פ 8317/10 מאיר כהן נ' מדינת ישראל (8.2.2011), נקבע כי:

עמוד 1

"החובה המוטלת על מי שנגזר לו עונש פסילה להפקיד את רישיונו בבית המשפט שהורה על פסילתו, היא חובה שאינה מתבטלת אך בשל העובדה שהפקיד את הרישיון קודם לכן בבית משפט אחר ובהליך אחר והיא ממשיכה ללוות אותו ולחול עליו גם בכל הנוגע לפסילה הנוספת. עוד אני סבורה כי ככל שאין באפשרותו לקבל לידיו בתום תקופת הפסילה הראשונה את הרישיון שהפקיד כאמור... עליו לבצע תחליף הפקדה... ומניינה של תקופת הפסילה הנוספת יחל מאותו מועד ואילך" (פסקה 4 לפסק דינה של כבוד השופטת א' חיות).

את הטעם לחובה האקטיבית של הנאשם, שנגזר דינו לפסילה, להפקיד את רישיונו או להמציא "תחליף הפקדה" כלשונו של בית המשפט העליון, מצא בית המשפט במדיניות שיפוטית ובתכלית החינוכית-פסיכולוגית שביסודה. כפי שהבהיר ברע"פ 4446/04 **ביטון נ' מדינת ישראל** (6.10.2005), בו נאמר כי:

"כל האמור עד כה תקף גם לטענה לפיה נכון היה לקבוע את תחילת מניינה של תקופת הפסילה... מן היום בו הפקיד [המערער] תצהיר בתיק אחר בו נשפט. ובמילים אחרות, הקדמתי והזכרתי את המשמעות החינוכית - פסיכולוגית של חובת ההפקדה של הרישיון או חליפו להפנמת האיסור החל על נהיגה בתקופת פסילה... בנסיבות אלו, כך היא דעתי, נכון לשוב ולדרוש מנאשם שכזה שישב וימלא אחר הוראות ההפקדה הקבועות בתקנה 557, בכל פעם שיורשע מחדש, ואולי בדרך זו יצליח לשנן את האיסור לנהוג בתקופת פסילה..."

בית המשפט העליון הוסיף נימוק נוסף ברע"פ 8317/10 הנ"ל, לפיו: "הצורך לחסום מניפולציות אפשריות מצד נדונים העלולים לנצל לרעה מצבים של חוסר תיאום בין המזכירות השונות או פערי זמן בעדכון תקופות הפסילה המצטברות, תומך אף הוא באותה מסקנה עצמה" (פסקה 4).

המסקנה המתחייבת מכל אלה שעד לתיקונה של תקנה 557(ה) ראה בית המשפט העליון לקבוע, מטעמים של מדיניות שיפוטית, כי קיימת חובה אקטיבית על הנאשם לשוב ולהפקיד תחליף רישיון כל אימת שנפסל מלנהוג, גם אם הפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט שדן אותו לראשונה לפסילה. טעמים אלה אומצו על ידי מחוקק המשנה שהתקין את התקנה האמורה.

על כן פסקי הדין האמורים לעיל הקובעים מפורשות, כי קיימת חובת הפקדה או תחליף הפקדה גם אם הופקד הרישיון כתוצאה מגזר הדין הראשון בשרשרת הפסילות, נותרו בעינם.

ר' גם עת"מ 30820-03-16 **מינזל נ' משרד התחבורה/אגף הרישוי** כב' השופטת נאוה בן-אור מיום 19.6.16.

5. לפיכך הנאשם היה חייב להפקיד את רישיונו לפי ההלכה הפסוקה.
6. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת, כי משלא הפקיד הנאשם רישיון נהיגה או אישור הפקדה בתיק הנדון, הרי תקופת הפסילה טרם החלה להימנות.
7. הבקשה נדחת. הפסילה תימנה מיום 27.9.16.

ניתנה היום, ח' חשוון תשע"ז, 09 נובמבר 2016, בהעדר
הצדדים.